

Dr John Oswalt, Kings, sesja 1, Wstęp

© 2024 John Oswalt i Ted Hildebrandt

Wspaniale jest tu być, miło widzieć twarze wielu z Was. Dziękuję za przyjaźń i zainteresowanie. Poczuję się trochę zaniepokojony, kiedy Ron się modlił, ponieważ nie sądzę, że dzisiejszego wieczoru będzie zbyt wiele inspiracji, ale mówią, że dla agentów nieruchomości jest jedno słowo: lokalizacja, lokalizacja, lokalizacja.

W Biblii jest jedno słowo: kontekst, kontekst, kontekst. Bóg jest Bogiem relacji. Rzeczy trzymają się razem.

Biblia nie jest jedynie listą niepowiązanych ze sobą twierdzeń. Myśli są połączone. Są w ustawieniu.

Tak więc, gdy w nadchodzących tygodniach będziemy zagłębiać się w Księgę Królewską, uważam, że naprawdę ważne jest, abyśmy mieli wycucie, gdzie ta księga wpisuje się w kontekst biblijny, co robi i co się dzieje. Pozwólcie, że powiem, że przeczytałem tę książkę w naszej angielskiej Biblii. To dwie księgi, 1 i 2 Królewska.

Jedynym powodem jest to, że był za długi na zwój. Aby więc zmieścić go w zwoju o długości 30 stóp, trzeba było podzielić go na dwie części. To samo z Samuelem.

Tak naprawdę to Samuel i Kings, a to są księgi. Dziś wieczorem użyję tej maszyny. W przyszłości chciałbym korzystać z tablicy.

Być może Kościół coś takiego wymyśli, ale zobaczymy. Pozwólcie, że przeprowadzę tutaj ten przewód, żeby nie był tak napięty jak wcześniej. A co z tym tytułem, The Covenant on the Ground? Kings przygląda się, jak przymierze działa w życiu i co to oznacza w życiu.

To jedno z odczuć. To przymierze w życiu, przymierze w działaniu. Ale jest to także podwójne znaczenie.

Przymierze w tych księgach jest zazwyczaj podzielone na małe kawałki. To jest na ziemi. Książka wyjaśnia, co to oznacza i jak to działa.

Zatem Przymierze na ziemi. Jaki jest hebrajski porządek ksiąg Starego Testamentu? To jest ważne. W Biblii hebrajskiej Stary Testament składa się z trzech części.

Tora, którą dobrze znamy, Księga Rodzaju, Wyjścia, Księga Kapłańska, Liczb, Powtórnego Prawa. Nazywamy to greckim Pięcioksięgiem. Możesz powiedzieć, że nie znasz języka greckiego.

Tak, robisz to. Penta, pięć, teuch , prawo. Więc znasz grekę.

Możesz zaimponować znajomym i sąsiadom. To jest Tora. Podoba mi się to hebrajskie słowo, ponieważ Tora oznacza instrukcje.

To nie prawo, niebiański tyran mówi: zrobisz, co ci powiem, albo cię zmiążdżę. Czy chcesz instrukcję obsługi ludzkiej maszyny? Oto jest. Boże instrukcje dotyczące tego, jak życie miało działać i jak będzie działać, jeśli będziemy się ich trzymać.

To jest Tora. Potem przychodzą prorocy. W tym miejscu zaczyna to być dla nas trochę dziwne, ponieważ Jozue, sędziowie, Samuel i królowie są dawnymi prorokami.

Nie nie nie nie. To książki historyczne. Nie, to prorocy.

Potem przyjdą ci ostatni prorocy, Izajasz, Jeremiasz, Ezechiel i 12. To, co nazywamy mniejszymi prorokami, niektórzy z was uczęszczają na moją lekcję szkółki niedzielnej tutaj, w tym kościele, i próbuję przerobić wasz umysł w tym miejscu. To nie są mniejsi prorocy.

Są to zwięzłe prorocy w przeciwieństwie do proroków pełnych. Izajasz, Jeremiasz i Ezechiel są gadatliwymi prorokami. Dwunastu to zwięźliwi prorocy, ale wszyscy są ujęci w jednym zwoju.

Można je zdobyć na zwoju o długości 30 stóp. Więc to jedna książka. Zatem w części dotyczącej proroków znajduje się osiem ksiąg: Jozue, Sędziowie, Samuel, Królowie, Izajasz, Jeremiasz, Ezechiel i 12.

Za chwilę omówimy, dlaczego tak się dzieje. Potem następuje trzecia sekcja, która jest tak naprawdę różnorodną grupą.

Nie do końca pasują do Tory. Niezupełnie pasują do proroków. Oto one w kolekcji różnych.

Jezus wspomina o tym, gdy mówi, że pojawia się to w Torze, u proroków i Psalmach. Zwróć uwagę, która księga jest pierwszą księgą Pism. Tę trzecią część, łącznie z całą resztą, często nazywano Psalmami.

Psalmy, Hiob i Przysłowie, a następnie pięć pieśni świątecznych. Te krótkie książeczki, każda kojarzona była z danym świętem, które wówczas czytano. Rut, Pieśń nad pieśniami, Kaznodziei, Lamentacje i Estery.

Wreszcie mamy trzy ostatnie, które w pewnym sensie są naprawdę postemisyjnymi książkami historycznymi. Daniela, Ezdrasza, Nehemiasza i Kronik. Kroniki znajdują się na samym końcu Biblii hebrajskiej.

Jednym z moich ulubionych wspomnień jest okres, gdy byłem na studiach i uczęszczałem na kurs Kronik. Czytaliśmy grekę, łacinę i hebrajski. I jeden ze studentów zapytał naszego profesora, doktora Gordona, dlaczego Anglicy tak mówią? A on powiedział: „Och, naprawdę?” Daj mi swoją Biblię.

Och, gdzie wy w ogóle trzymacie swoje Kroniki? Patrzył na koniec, spodziewając się znaleźć tam Kroniki. Jeszcze raz chcę z tobą trochę o tym porozmawiać. Dlaczego w Starym Testamencie rozdziały Królów i Kronik są rozdzielone? Ale oto jest.

Królowie są częścią proroków. A teraz dlaczego? Dlaczego te cztery księgi: Jozue, Sędziowie, Samuel i Królowie, znalazły się w części dotyczącej proroków? Cóż, odpowiedź wynika z biblijnego zrozumienia Objawienia. Bóg przemówił.

To jedna z podstawowych prawd Biblii. Idole nie mówią. Nie mogą mówić.

Mają usta, ale nie potrafią mówić. Kiedy czytasz starożytną literaturę, nie znajdziesz mówiących bogów. Nie rozmawiają z ludźmi.

Mogą rozmawiać ze sobą w mitach, ale nie rozmawiają z ludźmi. Ale ten Bóg, ten Bóg mówi. Ten Bóg mówi o tym, co robi, co zamierza zrobić, co zrobił.

Dlatego nie można oddzielać czynów Bożych od słów Bożych. I wciąż na nowo Bóg przemawiał przez proroków. I powiedział mi, co się wydarzy, i wyjaśnił, co się stało.

I czyni to poprzez ten intymny głos Proroków. Zatem to, co Izraelici mówią poprzez ten porządek ksiąg, jest takie, że jeśli chcesz zrozumieć Jozuego, musisz zrozumieć, że Bóg przepowiedział to wszystko Abrahamowi. To jest spełnienie proroctw.

Jeśli chcesz zrozumieć sędziów, musisz zrozumieć, że złamali swoje przymierze w małych kawałkach. A rezultaty zostały przepowiedziane przez proroków, przez Mojżesza, największego z proroków. Samuel, Królowie, to samo.

Są to księgi prorocze, ponieważ Bóg działa, rozmawia z nimi, wyjaśnia, co się dzieje, wyjaśnia, co się stanie. I tutaj jest różnica pomiędzy prorokami biblijnymi a prorokami pogańskimi. Pogańscy prorocy mówią wam, co musi się wydarzyć.

To zostało z góry ustalone. To jest w gwiazdach, albo w wątrobie owcy, która właśnie została złożona w ofierze, albo w przelatujących ptakach. To musi się wydarzyć.

To zostało już dawno ustalone. To nie jest proroctwo biblijne. Proroctwo biblijne mówi, że masz wybór.

Ty decydujesz, jaka będzie przyszłość. Bądźcie mi posłuszni, postępujcie zgodnie z moimi instrukcjami, a przyszłość będzie błogosławiona. Jeżeli nie będziesz mi posłuszny, odmówisz dotrzymania mojego przymierza, przyszłość przyniesie złe wieści.

Pomyślcie o tym, ludzie. Pomyśl o tym. Ty decydujesz o przyszłości.

Decyduję o przyszłości. Och, Bóg zwycięży. Przeczytałem koniec książki.

On wygrywa. Ale jak wygrał? Są to więc księgi prorocze.

Ludzie żyją tym, co Bóg powiedział i co Bóg objawił, i doświadczają bardzo przewidywalnych rezultatów tych działań. Dlatego w tej kolejności ksiąg Lamentacje nie znajdują się w księgach proroczych. Dlaczego jest w naszym zamówieniu? Ano dlatego, że uważa się, że napisał to Jeremiasz.

Zatem podąża za Jeremiaszem, ale nie jest prorocy. To lament nad skutkami swoich wyborów. Podobnie, Danielu, jeśli porównasz Daniela do, powiedzmy, Jeremiasza, zobaczysz różnice.

Nie masz Boga mówiącego przez Daniela, oto twoje wybory. Jeśli będziesz posłuszny, tak się stanie. Jeśli będziesz nieposłuszny, tak się stanie.

Nie, Daniel jest napisany przede wszystkim w pierwszej połowie, aby opowiedzieć, co się stanie, gdy zdecydujemy się być wierni. A zatem ostatnia połowa to zachęta dla tych ludzi, którzy wrócili z wygnania i którzy przeżyją straszne chwile. I Bóg mówi przez Daniela, że wszystko będzie dobrze.

Bardzo interesujące. Jeśli będziesz miał pytania, kiedy tu żegluję, proszę, podnieś rękę. Jeśli ty jesteś zdezorientowany, wszyscy inni też tak mają.

Więc proszę, będę ci wdzięczni. Obecnie powszechnie uważa się, że Jozue poprzez Księgę Królów opiera się na Księdze Powtórzonego Prawa. Księga Powtórzonego Prawa naprawdę daje klucz do tych ksiąg.

Ale tak naprawdę Księga Rodzaju do Królów jest historią Bożego postępowania z ludzkością w ogóle na początku i zawężenia jej do narodu hebrajskiego. Centralnym elementem tego wszystkiego jest Księga Powtórzonego Prawa. Powtórzonego Prawa uczy nas pewnych rzeczy w świetle Dziesięciu Przykazań.

Jeśli dotrzymasz swego przymierza, będziesz błogosławiony. Jeśli nie dotrzymasz swego przymierza, będziesz przeklęty. Mówimy: cóż, to nie jest zbyt miłe ze strony Boga, żeby ich przeklinać, bo nie robią tego, co On mówi.

Cóż, to jest trochę bardziej skomplikowane. Przysięgali krwią, że dotrzymają tego przymierza. A oni odpowiedzieli: „No jasne, Mojżeszu”.

Dlaczego nie mielibyśmy? Nie ma tu nic szalonego. Nie ma tu nic brutalnego. Tak, oczywiście, zrobimy to.

Potem to zapisał, przeczytał im i zapytał: Czy zamierzacie to zrobić? Powiedzieli: „Tak, Mojżeszu, już to powiedzieliśmy”. Powiedział: OK. Poświęcono 12 byków.

W 12 bykach jest dużo krwi. Połowę krwi, połowę wylał na ołtarz. A potem znowu zapytał: Czy zamierzasz to zrobić? A oni odpowiedzieli: tak, na litość boską.

Jeśli się nie pospieszysz, baptyści dotrą do stołówki przed nami. OK. Jesteś gotowy?

Co ja właśnie przysięgam? Niech mnie Bóg zabije, jeśli kiedykolwiek złamię jedno z tych przykazań. Zatem Boże instrukcje działają dla każdego, dla rodzaju ludzkiego. Ale mają one szczególne zastosowanie do tych ludzi, ponieważ zostali wybrani.

Facet poszedł do nieba i zapytał: Czy mogę rozmawiać z Bogiem? Piotr powiedział: „No cóż, kim jesteś?” Jestem tu dla Żydów. Jestem tu, żeby ich reprezentować. Mają pytanie, które chcą zadać Bogu.

Czy Bóg mnie zobaczy? No cóż, dowiem się. Facet tam siedzi i śpiewa Niebo, niebo. Facet wraca.

Zobaczy się. Czy jesteś Bogiem? Tak, mój synu, jestem Bogiem. Co mogę dla ciebie zrobić? Czy to prawda, że my, Żydzi, jesteśmy narodem wybranym? Tak, mój synu, to prawda.

Cóż, Boże, czy mógłbyś wybrać kogoś innego? Bycie wybranym przez Boga nie musi oznaczać wyłącznie zabawy. Komu wiele dano, od tego wiele się wymaga. Zatem teologia historii Deuteronomii opiera się na Dziesięciu Przykazaniach.

Jeśli zamierzasz dotrzymać przymierza, będziesz wiedział, że jest tylko jedna istota we wszechświecie, która jest godna czci, a jest nią Jahwe. Jeśli zamierzasz dotrzymać przymierza, będziesz wiedział, że Jahwe nie jest częścią tego kosmosu. W każdym ludzkim rozumieniu kosmosu duchy są częścią kosmosu.

Być może tak jest, ale Jahwe nie. Dlatego nie możesz zrobić idola. Nie można powiązać Jahwe z tym kosmosem w jakiejś naszej formie.

On jest zupełnie inny i cześć Jego imienia, a nie Jego etykiety, Jego imienia, Jego charakteru, Jego natury, będzie dla Ciebie najcenniejszą rzeczą. Cały Twój czas należy do Niego i okazujesz to tym, co robisz z jedną siódmą Jego czasu. I jeszcze jedno: pokazujesz, że znasz Boga poprzez to, jak traktujesz innych ludzi, zwłaszcza tych, którzy nie są w stanie Ci się odwdziżyć.

Tu jest. Tak mówi Księga Powtórzonego Prawa. Zrób te pięć rzeczy, a będziesz błogosławiony.

Odmów zrobienia tych pięciu rzeczy, a to będzie bolało. O to tata zapytał chłopczyka, który skoczył z dachu garażu i ze złamaną nogą i ręką trafił do szpitala. Powiedział: o czym myślałeś? Cóż, kiedy byłem na dachu z ręcznikiem Supermana zawiązanym na szyi, pomyślałem, że będzie fajnie.

Potem, po skoku, pomyślałem, że będzie bolało. Tak, ale taka jest teologia historii Powtórzonego Prawa i jest ona rozwinięta w Księgach Jozuego, Sędziów, Samuela i Królów. Zobaczmy jak to będzie wyglądać razem.

Dlaczego więc Księga Królewska i Kroniki są rozdzielone w porządku hebrajskim? W naszym angielskim zamówieniu, nie wiem jak Wy, ale często myślę, że kiedy zaczynam Kings, cóż, dostanę tutaj podwójną dawkę. Ale są one rozdzielone w porządku hebrajskim. Dlaczego? Cóż, pierwszy powód jest po prostu kwestią historii.

Kings został ukończony, ups, nie ma tablicy. Kings została ukończona około 550 roku p.n.e., w połowie wygnania. Kroniki spisano jakiś czas po roku 450 p.n.e., więc między nimi jest 100 lat.

Ale co więcej, różnica polega głównie na perspektywie. Kings zadaje pytanie, dlaczego obietnice zawiodły? To znaczy, Bóg obiecał, że będziemy władcami świata. Wszystkie narody kłaniałyby się nam.

Mieliśmy być bogaci. Jerozolima miała być centrum świata. I co się stało? Straciliśmy wszystko.

Co z tym? O to właśnie pyta Kings. Powiem to jeszcze raz za kilka minut, ale jak wielu z Was słyszało, co mówiłem, powtarzanie jest duszą edukacji. Jeśli tego nie rozumiesz, powtarzanie jest duszą edukacji.

Czy mówiłem, że powtarzanie jest duszą edukacji? A teraz, co miałem powiedzieć? Zobaczmy tutaj. Kings zastanawia się nad tym pytaniem. Dlaczego obietnice zawiodły? Chronicles zadaje kolejne pytanie.

Są teraz po drugiej stronie wygnania. Wrócili do kraju. Ich pytanie brzmi: jak dalej pójdziemy? Myśleliśmy, że jesteśmy królestwem Bożym.

A to było łatwe, bo mieliśmy króla Dawida. Myśleliśmy, że jesteśmy królestwem Bożym, ponieważ mieliśmy niezależne państwo narodowe i armię, która to gwarantowała. Teraz nie mamy nic takiego.

Nie mamy żadnego króla, nie mówiąc już o królu Dawidowym. Nie jesteśmy niezależnym państwem narodowym. Jesteśmy tu, na skraju ogólnoświatowego imperium Persów.

A Kroniki nie zmieniają historii. Często usłyszysz stwierdzenie: „No cóż, Królowie to poprawna historia, a Kroniki w pewnym sensie ją wypaczyli”. Nie, to dwa spojrzenia na te same wydarzenia.

I podczas gdy Kings mogą powiedzieć, cóż, to wydarzenie nie jest ważne dla tego, co staramy się tutaj zrobić. Kroniki mówią, że to wydarzenie jest bardzo ważne dla naszego pytania. A Kronik mówi, że to nie królestwo stworzyło naszą wiarę.

Nasza wiara stworzyła królestwo. Może więc nie będziemy mieli królestwa w sensie króla, państwa narodowego i armii, ale możemy mieć królestwo i wiarę. Kim jesteśmy? Jesteśmy sługami Boga wszechmogącego.

Zatem w Biblii hebrajskiej Księga Królewska i Kroniki są oddzielone. Kroniki, księga ostatnia, co to znaczy być świętym kapłaństwem, narodem królewskim, przepraszam, narodem świętym, królewskim kapłaństwem? Co to znaczy? A Kroniki dają nam odpowiedź. Dlatego w obu księżkach stawiane są dwa bardzo różne pytania.

Jaki jest zatem cel Kings? Jaki jest cel tej książki, nad którą będziemy spędzać tygodnie? Ostatecznym celem, jak już powiedziałem, jest wyjaśnienie, dlaczego doszło do wygnania. Co poszło nie tak? Ale jest to dla mnie jasne, powiedz o tym więcej za chwilę, jest dla mnie jasne, że to dzieło trwało jakieś 300 lat, począwszy od Salomona. Jaki był zatem cel przed wygnaniem? Jaki był cel tych wczesnych części księgi? Celem jest pokazanie krótko- i długoterminowych skutków nieposłuszeństwa lub posłuszeństwa przymierzu. I zaczynacie widzieć akumulację, lepiej będę tu ostrożny, jestem taki pokręcony, akumulacja, och, oni byli nieposłuszni, oni byli nieposłuszni, oni byli nieposłuszni, ktoś był posłuszny przez chwilę, oni byli nieposłuszni.

Ach, ach, ostatecznie, ostatecznie, jak przepowiedział Mojżesz, jeśli utrzymasz to wystarczająco długo, a ta dobra kraina cię wypłuje. Często, czytając Stary Testament, mamy taki obraz tego bardzo gniewnego Boga, nie patrz na mnie zezami, dostanę cię, naprawię cię. Od złotego cielca przymierze zostaje zerwane.

Po tym Bogu pozostała tylko jedna odpowiedzialność prawna, a mianowicie zniszczenie tych ludzi. Ale przez tysiąc lat Bóg mówił: dam ci kolejną szansę, dam ci kolejną szansę, dam ci kolejną szansę. I w końcu, gdy nadchodzi ich koniec, słyszymy Boga wołającego w Ozeaszu: „Och , Izraelu, Izraelu, jak mogę pozwolić ci odejść?”. Nie, Jahwe nie jest porywczy, Jahwe jest niesamowicie cierpliwy.

Kings patrzy na to, jak ta cierpliwość jest stale poszerzana i rozciągana, aż w końcu nic już nie pozostanie. Myślę, że jest to szczególnie widoczne po Salomonie. Jak zobaczymy za kilka chwil, fragment poświęcony Salomonowi jest nieproporcjonalny w porównaniu z kimkolwiek innym.

Wszystko dotyczy Salomona, 11 rozdziałów. Dlaczego? Myślę, że jest całkiem jasne, że ustala wzór. Spójrzcie na niesamowite błogosławieństwa, które spłynęły na tego człowieka.

W końcu, co uważam za najbardziej tragiczny werset w Biblii, Salomon kochał wiele kobiet, a jego żony odwróciły jego serce od Pana i jego serce nie było już doskonałe wobec Pana. Czy chciałbyś to mieć na swoim epitafium? Mam wrażenie, że kiedy już mamy taki obraz, ludzie mówią: „Hej, musimy zobaczyć, jak to działa”. Zatem, powtarzam, ostatecznym celem było: dlaczego doszło do wygnania? Ale pośrednim celem po drodze jest to, co się stanie, jeśli będziesz przestrzegać przymierza? Co się stanie, jeśli go nie posłuchasz? Ach, jeśli będziesz nieposłuszny wystarczająco długo, stracisz całą kulkę wosku.

To nie ma być historia w naszym sensie. Jest zbyt selektywny. Na przykład jest drugi Jeroboam, który rządził od 796 do 742, 54 lata i był całkiem skutecznym królem, z tego, co możemy poskładać na podstawie informacji pozabiblijnych.

Królowie dają mu, o ile pamiętam, 10 wersetów, 54 lata i 10 wersetów, ponieważ pod względem przymierza jego królestwo było porażką. Nie mamy więc historii Jeroboama. Nie oznacza to jednak, że szczegóły historyczne zawarte w tej książce są niedokładne.

I to właśnie będziesz często słyszeć. Cóż, to nie jest historia. To po prostu wymyślona historia, która ma na celu przedstawienie tej tezy teologicznej.

Nie, nie, to nie jest historia. Nie taki jest jego cel. Jej celem nie jest wyjaśnienie nam wszystkiego, co wydarzyło się w ciągu tych 300 lat.

Nie, ale to, co przedstawia historię na podstawie wszystkiego, co mamy, jest niewiarygodnie dokładne. Jeden z dowodów był kiedyś postrzegany jako dowód beznadziejnie stroniczy, po prostu wymyślony w biegu. I to są lata.

Każdy król, taki a taki król, zaczął panować w takim a takim roku króla innego kraju. I rządził przez X lat. I przez większość czasu czynił zło w oczach Pana lub czynił dobro w oczach Pana.

Potem dłuższa lub krótsza dyskusja na temat tego, na czym polegało jego czynienie dobra lub zła. A potem zamknięcie. Zmarł w roku króla w drugim kraju i panował X lat.

Kiedy po prostu dodasz te liczby, zrobi się bałagan. Nie są kwadratowe. To po prostu nie działa.

Ale facet w 1958 lub 59 roku napisał rozprawę na Uniwersytecie w Chicago. Od tamtej pory ludzie kwestionują jego wyniki. Uwielbiają się z nim sprzeczać.

Ale tak naprawdę, on to bardzo, bardzo dobrze wyjaśnia. A biorąc pod uwagę jego wyjaśnienia, lata układają się niemal idealnie. Najwyraźniej ci ludzie mieli dostęp do królewskich rejestrów.

Teraz nie będziesz musiał odpowiadać na to pytanie na egzaminie. Gdybyś był w seminarium, to byś to zrobił. Ale w Judzie, jeśli zacząłeś rządzić w czerwcu, ten rok nie był wliczany do twojej całkowitej liczby.

I liczyli nowy rok od października. W Izraelu, jeśli zacząłeś panować w grudniu, cały rok uznawano za pierwszy rok twojego panowania. I liczyli nowy rok rozpoczynający się w kwietniu.

Kiedy połączyć te dwie rzeczy, możliwe jest, że różnica wieku dwóch zawodników, którzy zostali zainaugurowani tego samego dnia, wynosi cztery lata. Kiedy to wszystko weźmiemy pod uwagę, działa to niesamowicie. Inna sprawa, że jest całkiem oczywiste, że było wiele współregencji.

Kiedy z tego czy innego powodu syn jest zmuszany do ojca. Mamy na to jeden wyraźny przykład. Czy ktoś pamięta Uzzjasza? Uzzjasz był dobrym królem, który zdecydował, że będzie odgrywał arcykapłana i w rezultacie zachorował na trąd.

Powiedziano nam, że resztę swego panowania spędził w pałacu, podczas gdy jego syn Jotam był nad domem. Całkiem jasne, że Jotam i Uzzjasz są współregentami. Ale Biblia policzy cały ten okres.

Wygląda więc na to, że Jotam był nie tylko współregentem ze swoim tatą, ale był także współregentem ze swoim synem. Wygląda na to, że Jotam panował niezależnie tylko przez około pięć lat. Ale jego całkowite panowanie to około 19 lub 20 lat.

Powtórzę: nie musisz o tym pamiętać, ale po prostu wiedz, że w rzeczywistości te daty są niezwykle dokładne. I jak mówię, wskazują one, że ktokolwiek był zamieszany w pisanie tych rzeczy, miał bezpośredni dostęp do akt królewskich. Czy zatem Księga Królewska jest historią? NIE.

Czy jest to zgodne z prawdą historyczną? Tak. I jest różnica między tymi dwoma. Obecnie wśród badaczy Starego Testamentu panuje teoria, że lepiej zachować ostrożność, korzystając z dominującej teorii.

W każdym razie dominująca teoria, jak sądzę, jest lepszym sposobem wyrażenia tego, że jedna osoba napisała całość podczas wygnania. Jozue, Sędziowie, Samuel, Królowie i Powtórzonego Prawa w czasie wygnania. Dlatego to wszystko ma jedną teologię historii.

A skoro wiemy, że Księga Powtórzonego Prawa została napisana tuż przed wygnaniem, prawda? Ta nowa Księga Powtórzonego Prawa ukształtowała sposób myślenia tej osoby, a ona powiedziała: „Hej, muszę napisać na nowo całą historię Izraela w świetle tej Księgi Powtórzonego Prawa”. Nie sądzę. Po pierwsze, ponieważ Księga Powtórzonego Prawa nie została napisana w roku 621.

Powtórzę raz jeszcze: nie jestem pewien, czy dotrzymujecie terminów, czy nie, ale Jerozolima udała się na wygnanie, ostatecznie wygnanie w 586 rpn. Tuż przed tym Jozjasz, dobry człowieku, sprzątał świątynię. Według tej teorii prorok, któremu naprawdę nie podobało się to, co działo się w narodzie, napisał Księgę Powtórzonego Prawa w imieniu Mojżesza i ukrył ją w świątyni, aby można było ją znaleźć.

Czy tak mówi książka? Nie. Księga mówi, że Mojżesz napisał to około 1400 roku p.n.e. Tak mówi książka.

Zatem nie, nie wierzę, że jedna osoba napisała Księgę Królów, Samuela, Sędziów i Jozuego oraz zrewidowała Powtórzonego Prawa podczas wygnania około 550 roku p.n.e. Nie. Ale poza tym, że Księga Powtórzonego Prawa znacznie ją poprzedzała, te cztery księgi zbyt się od siebie różnią.

To znaczy, nie sądzę, żeby ktokolwiek mógł przeczytać Jozuego i Sędziów i powiedzieć, że oba napisał ten sam facet. Sędziowie są bardzo sformalizowani. Przepraszam, Joshua jest bardzo sformalizowany, niemal pompatyczny.

Sędziowie naprawdę dobrze by się sprawdzili jako serial komediowy w telewizji. Prawdopodobnie trzeba będzie dodać do tego trochę więcej przemocy, trochę więcej seksu, ale tak czy inaczej. A Samuel jest bardziej wciągającą narracją niż Kings.

Wszystkie cztery napisał ten sam facet? Nie sądzę. Uważam, że rozsądniej będzie powiedzieć, że te księgi zostały napisane lub skompilowane i zebrane przez różnych

ludzi, z których wszyscy czytali Księgę Powtórzonego Prawa i wiedzieli, że natura i charakter Izraela mają być określone przez to przymierze. Myślę, że to lepsze wyjaśnienie, dlaczego wszystkie te książki dzielą tę samą filozofię, niż to, że napisała je jedna osoba.

Kto to napisał? Kroniki bardzo wyraźnie stwierdzają, że zapisy te były prowadzone przez nadwornych proroków. Jednym z nich jest facet o imieniu Iddo i to ma duży sens. Izraelici nadworni prorocy różnią się od nadwornych proroków w innych częściach starożytnego świata.

W innych częściach starożytnego świata nadworni prorocy są na żołdzie króla, a ich zadaniem jest dbanie o to, by król dobrze wyglądał. W Izraelu nadworni prorocy nie pracowali dla króla. Wiele lat temu widziałem w „Christianity Today” kreskówkę, której nigdy nie zapomnę.

Król siedzi na tronie i wygląda na naprawdę wściekłego, a przed nim stoi facet, który najwyraźniej jest księdzem. Jest trochę tęgi i ma na sobie czarną szatę, a za nim stoi facet w bardzo szorstkim ubraniu, a ksiądz mówi do króla: „Przepraszam, proszę pana”. Nie możesz zwolnić Nathana.

On dla nas nie pracuje. Pamiętacie Nathana? Jesteś mężczyzną. Ups.

Będziesz mieć trudności ze spłaceniem swojej wypłaty, jeśli będziesz pracować dla tego mężczyzny, ale nie. Zatem miałoby dla mnie sens, że ci nadworni prorocy, którzy są świadomi tego, jak Bóg przemawia i działa, mają również dostęp do akt sądowych. Dlatego wydaje mi się logiczne, że ci ludzie robili to przez lata, starsi przekazywali to młodszym, i tak sprawa stawała się coraz większa i większa.

Myślę, że z biegiem czasu, jak mówię, zaczęło się od Salomona. Ponownie Nathan jest w samym środku tej sytuacji i myślę, że Solomon i jego doświadczenie dostarczyły bodźca do powiedzenia: „Wow, musimy przyjrzeć się, jak ta sprawa się potoczy”. OK, pozwól, że wrócę do tego.

Pytania lub komentarze? Rzuciłem tu na ciebie mnóstwo rzeczy. Mam nadzieję, że cię nie pochowałem. Doktor Kinlaw powiedział mi kiedyś, że jeśli nie mają żadnych pytań, to albo wyraziłeś się tak jasno, że nie ma żadnych pytań, albo są tak zdezorientowani, że nikt nie wie, o co zapytać, i prawdopodobnie będzie to drugie.

OK, zarys. Salomon, część pierwsza. Pierwsza książka, rozdziały od 1 do 11.

Panował 40 lat i w mojej angielskiej Biblii zamieścił 17 stron. Żaden inny król w tej książce nie poświęca tyle uwagi. Druga część, a jeśli o mnie chodzi, w tej książce są tak naprawdę tylko dwie części, to Salomon, a następnie podzielone królestwo.

Księga 1, rozdział 12, do księgi 2, rozdział 25. 350 lat. 350 lat na około 60 stronach.

Pierwsza część to Izrael i Juda razem. A teraz znowu możesz nie znać dobrze swojej historii Starego Testamentu, ale pamiętaj, że Salomon i Dawid przewodzą jednemu królestwu, które rozciągało się od Beer-Szeby na południu po Dan na północy, u podnóża góry Hermon. Jedno królestwo.

Kiedy Salomon umarł, królestwo wdarło się do Judy na południu. W tym czasie Symeon jest częścią Judy, w pewnym sensie wchłonięty przez Judę. Juda na południu i inne plemiona, Izrael.

Pozostałe plemiona zachowały nazwę Izrael, a jedno plemię na południu otrzymało imię Juda. A więc to podzielone królestwo. Trwało to 200 lat i otrzymaliśmy około 36 stron.

Zatem 200 lat to prawie dwa razy więcej niż 40 lat. Pierwsza część dotyczy podziału na Achaba, czyli 55 lat, czyli od 112 do 16, księga 1, rozdziały od 12 do 16 – siedem stron na 55 lat.

Salomon dostał 17 lat na 40 lat. Potem przychodzi Eliaz i Elizeusz. To są dwaj prorocy, ale tak naprawdę jest to jedna służba.

Ponad 90 lat od 1, rozdział 17, do 2, rozdział 13. 25 stron przez 90 lat. Wow, co tu się dzieje? Następnie ostatnie lata Izraela, księga 2, rozdział 14 do rozdziału 17, 70 lat, cztery strony.

Następnie sam Juda, 2, 18 do 25. Popęniłem tam błąd. Powinno być 25.

150 lat, 10 stron. Wow. Więc to jest zarys.

Salomon i podzielone królestwo. 40 lat i 350 lat. Jeszcze raz przepraszam, nie mam tablicy.

Północne królestwo zostało zniszczone przez Asyryjczyków w 722 r. To właśnie dzieje się w księdze 2, rozdziale 17, 722. Juda idzie dalej samotnie z granicą Asyrii, sześć mil na północ od Jerozolimy, przez kolejne 150 lat, aż w końcu wpadnie do Babilonu.

Dotarcie do punktu, w którym robią to samo, co robiła ich siostra na północy, zajmuje im 150 lat. OK, teraz powiem jeszcze jedną rzecz i pozwolę ci odejść. Czy istnieją dobrzy królowie? Cóż, odpowiedź brzmi: tak.

Cała Judea. Ani jednego dobrego króla na północy, w Izraelu. Wow.

To spowodowało, że niektórzy uczeni stwierdzili, że cóż, oczywiście, tę rzecz wymyślili Judejczycy. Wiadomo, historię piszą zwycięzcy. Ale w rzeczywistości nie jest to oczywiste.

Najwięcej uwagi poświęcono północy. I co ciekawe, myślę, że słyszeliście to od Stana, każdy z tych dobrych królów ma wadę. Każdy z nich.

Kings wyraźnie mówi, że nie zostaniemy ocaleni przez żadnego człowieka. Ale dzięki tym chłopakom Juda dostał więcej czasu. Asa i Jehoszafat, pomiędzy nimi, rządzą przez... Jehoszafat jest synem Asy.

Rządzili przez około 65 lat, podczas gdy północ przechodziła krwawą łaźnię składającą się z jednego zamachu stanu za drugim. Ci dwaj goście dali Judzie fundament, który miał być dla nich tak ważny w przyszłości. Następnie Jehoszafat, mały chłopiec, uratowany przez żonę arcykapłana przed morderczą furią swojej babci.

Będę królową. A jeśli to oznacza, że muszę zabić każdego z moich wnuków, to w porządku. Ale żona arcykapłana, która była pielęgniarką Jehoszafata, wyciągnęła go.

Od siódmego roku życia aż do 16 roku życia pobierał nauki od arcykapłana. Ale kiedy arcykapłan umarł, stracił to. Niemniej jednak, gdy Północ przechodzi krwawą łaźnię z Izebel i Jehu, Joasz trzyma się Południa.

A potem oczywiście Ezechiasz i Jozjasz. Ezechiasz na północy zostaje zajęty przez Asyryjczyków. Nadszedł koniec.

Trzy czwarte ludu Bożego zostało wziętych do niewoli. Czy to samo spotka Judeę? Powinno. To najpotężniejsza armia na świecie, sześć mil stąd na północ.

Ale tak się nie stało. I nie stało się tak z powodu wierności Ezechiasza. A potem Jozjasz.

Babilon jest u bram. Juda odesłał ich łaskę. To tylko kwestia czasu.

Jestem pewien, że Jozjasz sprawił, że grupa wiernych ludzi, którzy mieli cierpieć i umrzeć, którzy mieli zostać wciągnięci do niewoli, nie straciła wiary w ciemności. Zatem ci dobrzy królowie w kluczowych momentach odgrywają kluczową rolę w trwałości wiary. I pomimo ich wad, pomimo ich niepowodzeń, Bóg potrafił ich użyć do dobrych celów.

OK, to jest ostatni akapit książki. Muszę zdobyć małą Biblię, zanim cię wypuszczę.

Ostatni akapit książki. Rozdział 25, 2 Król. 2. Jehojakim, ostatni prawowity król Judy, został pojmany. Rodzina królewska została porwana.

Świątynia zostaje spalona. Jerozolima zostaje zniszczona. To koniec.

To już koniec — werset 27. W 37 roku wygnania Jehojakima miał 18 lat, kiedy poszedł do niewoli.

W niewoli spędził 37 lat. Ma teraz 55 lat. W 37 roku wygnania Jehojakima, króla Judy, w roku, w którym Awel Marduk został królem Babilonu, uwolnił z więzienia Jehojakima, króla Judy.

Uczył to 27 dnia 12 miesiąca. Jeśli masz pytania dotyczące tego, czy coś takiego wydarzyło się naprawdę, czy nie. Przemówił do niego życzliwie i dał mu zaszczytne miejsce wyższe niż pozostali królowie, którzy byli z nim w Babilonie.

Zatem Jehojakim odłożył swoje więzienne ubranie i przez resztę życia regularnie jadał przy stole królewskim. Dzień po dniu król zapewniał Jehojakimowi stałą pensję do końca jego życia. Teraz uczeni debatują, co to tutaj robi.

Ale podzielam zdanie tych, którzy twierdzą, że w ten sposób ostatni scenarzysta chce powiedzieć, że to jeszcze nie koniec. Tak, Jehojakim nadal przebywa w więzieniu. Ale został zabrany z więzienia.

Ten syn Dawida otrzymuje honorowe miejsce. Hmm. Co to oznacza dla naszej przyszłości? Jeśli nie zapomniano o Davidzie, to może nie zapomniano o nas.

Jak będzie wyglądać przyszłość? Nie wiemy. Ale mamy odwagę wierzyć, że mamy przyszłość. Tak więc w księżce, która staje się coraz ciemniejsza i ciemniejsza w miarę zbliżania się końca, oto ten moment, ten ostatni przebłysk.

Bóg z nami nie skończył. Bóg nie skończył. Nadal ma plany.

W przyszłym tygodniu zaczniemy od Salomona. Myślę, że ulotki, prawda? Na przyszły tydzień? Tak. Tak.

Dobry. Nie spodziewałem się, że dzisiaj wieczorem poznasz odpowiedzi na te pytania. Ale spodziewam się, że poznasz odpowiedzi na pytania na przyszły tydzień. Więc podejmij wyzwanie.

Pozwól mi się modlić. Ojcze, dziękuję.

Dziękuję, że jesteś Bogiem, który mówi. Powołałeś światy do istnienia. Przeszedłeś jako Słowo do nas w Jezusie Chrystusie.

Dziękuję. Dziękujemy, że wdarłeś się w nasz czas i przestrzeń, w nasze życie i podarowałeś nam przyszłość. Dziękuję.

Pomóż nam, Panie, gdy zmagamy się z Twoim słowem i próbujemy zrozumieć, co mówisz do każdego z nas. Pomóż nam, Panie, dotrzymywać przymierzy. Dziękujemy za nowe przymierze, przymierze zapisane w naszych sercach.

Ale zdajemy sobie sprawę, że nakłada to na nas niesamowitą odpowiedzialność. Zmiłuj się nad nami, Panie, i pomóż nam żyć Twoim życiem w upadłym, zepsutym świecie, a nie jak skuleni niewolnicy, którzy muszą coś zrobić, bo tyran tego żąda, ale jak przyjaciele Boga, którzy chcą więcej niż czegokolwiek innego w świecie. świat, aby podobać się Ojcu i czcić Jego imię. W tym imieniu modlimy się. Amen.